

bevist. Jeg har syntes, at da de andre nu have en Lovgivning, der har virket i flere Aar, inden Turen nu er kommen til os, vilde det være rigtigst, om vi søgte at faa de væsentlige Bestemmelser i saa Henseende fast i Lovforslaget, idet man da maatte forbeholde Administrationen en Afgang til at kunne ændre paa Enkelthederne, efter som Forholdene maatte gøre noget saadant nødvendigt. Der er dog tillige i selve Lovforslaget givet en Ramme for, hvad Administrationen er berettiget til at foreskrive med Hensyn til disse Handler, altsaa ogsaa en Betryggelse for, at Administrationen i saa Henseende ikke gaar for vidt. Her ligger, synes det mig, den største Vanskelighed ved Lovforslaget, og jeg kan for saa vidt glæde mig i høj Grad over den Modtagelse, det har fundet her i Tinget, idet de Indvendinger, der ere fremsatte mod disse Bestemmelser, ikke have været af nogen mere indgribende Karakter.

Man har indvendt mod Bestemmelserne om Foderstoffer, at de skulde være vanskelige at opfylde. Jeg tror imidlertid, at man, ved at læse dem nøjagtig igennem, vil se, at de netop ere skrevne saaledes, at den handlende faar et vist Spillerum for, hvad han vil opgive, og hvad han ikke vil opgive. Det siges f. Eks. med Hensyn til Varens Renheds-tilstand, at "naar intet Forbehold i saa Henseende er taget, forudsættes, at" o. s. v., men der er altsaa givet den handlende Ret til at tage Forbehold og Forbehold, der kan gaa saa vidt, som det skal være. Med Hensyn til det 6te Punkt, der særlig er blevet fremdraget, lyder det: "Saafremt Foderstoffet sælges med Garanti for et bestemt Indhold af Næringsstoffer, skal angives o. s. v." Men altsaa kan den handlende overhovedet lade være at give Garanti for et bestemt Indhold af Næringsstof; det staar ham frit for. Han har maasse vanskeligt ved at sælge Varen uden en Garanti, men han er ikke nødsaget til at gøre det, hvis han har en Vare, med Hensyn til hvilken det er vanskeligt at give Garanti. Men det, som disse og Lovforslagets Bestemmelser i det hele gaa ud paa med Hensyn til Varen, er, at Sælgeren skal give de Oplysninger, som han er i Stand til at give, for derigennem at betrygge Køberen, men videre gaar man ikke heller. — Med Hensyn

til Sædekorn og Markfrø indrømmer jeg, at Bestemmelserne under Nr. 2 ere meget vanskelige at affatte. Det hedder der, at Varens Navn med Angivelse af Varietet, Stamme og Avlssted skal opgives. Ja, det er, saaledes som vi nu ere stillede, meget vanskeligt at faa Udtryk, som ramme den Tanke, der ligger til Grund for Bestemmelserns Affattelse, idet disse Betejnelser: "Varetet, Stamme og Avlssted" ikke ere Begreber, som for Tiden kunne siges at have opnaaet en saadan Bestemthed, at de kunne defineres med Sikkerhed. Det maa jeg indrømme, og det er ogsaa en af de Bestemmelser, med Hensyn til hvilke jeg haaber, at Lovforslaget ved Behandling i Udvalg skal kunne blive forbedret; jeg har ikke selv kunnet finde nogen bedre Affattelse end den, der er foreslaaet.

Medens Bestemmelsen i § 1 gaar ud paa at paalægge Sælgeren som en Pligt, han ikke kan afvise, at udstede et Garantidokument, gaa derimod Bestemmelserne i § 5 kun ud paa at vise Køberen, hvorledes han skal gaa frem, naar han vil udtage Prøver til nærmere Undersøgelse, men de paalægge ham ikke nogen Pligt i saa Henseende. Han kan lade være at udtage de Prøver; det er fuldstændig frivilligt, om han vil gøre det eller ikke gøre det. Der er blevet udtalt fra forskellige Side og navnlig af det ærede Medlem for 3dje Kred (Tønderlund), at de Garantibeviser, som Loven omhandler, skulle følges af Prøver til Analyse. Jeg maa sige, at jeg tror, det hviler paa en Misforstaaelse, eller ogsaa har jeg misforstaaet det ærede Medlems Udtalelser. Garantibeviset, som Sælgeren sender Køberen, behøver ikke at ledsages af nogen Prøve; det kommer jo samtidig med Leveringen af Varen, saa der er altsaa ikke Tale om at levere nogen Prøve. Prøven kommer først, for saa vidt Køberen vil sikre sig over for Sælgeren paa den Maade, at han vil benytte de af Staten antagne Laboratorier til Undersøgelse af Prøven; saa bliver han naturligvis nødt til at skaffe sig en Prøve, og saa maa han naturligvis gaa frem efter Punkt 1 i § 5. Dette er Bestemmelserns Indhold. Det er nemlig det andet, som Lovforslaget yder, at Landbruget faar Afgang til paa billig Maade at lade Prøver af de leverede Varer undersøge. Det er jo